

عنوان مقاله:

تدوین سیاستهای برنامه ریزی جهت ارتقاء کیفیت محلات شهری با رویکرد پایداری اقتصادی (نمونه موردی: اسلامشهر)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

آرش بغدادی - استادیار گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

زهرا میرعلایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

خلاصه مقاله:

سنجش وضعیت موجود کیفیت زندگی در محلات شهرها با توجه به عوامل بیرونی نظیر فناوری تولید کیفیت، زیرساختها، روابط اجتماعی، نهادهای اجتماعی، محیطزیست و در نتیجه رویکرد پایداری اقتصادی را مدنظر قرار می دهد. با وجود این اندیشمندان برنامه ریزی به ویژه برنامه ریزان شهری اعتقاد دارند برنامه ریزی ها باید همسو با بهبود کیفیت زندگی باشند. چون بهبود کیفیت زندگی در هر جامعه ای یکی از مهم ترین اهداف سیاست های عمومی آن جامعه است. در طول سه دهه اخیر کیفیت زندگی به عنوان جانشینی برای رفاه مادی به اصلی ترین هدف اجتماعی کشورهای مختلف تبدیل شده است. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر تدوین سیاست های برنامه ریزی جهت ارتقاء کیفیت محلات شهری با رویکرد پایداری اقتصادی در محلات فرودست اسلامشهر با روش توصیفی- تحلیلی می باشد. برای رسیدن به این هدف ابتدا متغیرهای پژوهش شامل پنج متغیر اصلی ارتقاء اعتماد مردم، ارتقاء پاسخگویی مدیران شهری، ارتقاء کانال های ارتباطی با مدیریت شهری، ارتقاء دستیابی به اهداف طرح ها و پروژه های شهری، و تشویق به مشارکت شهروندان در سطح محله مورد سنجش واقع شده اند. و سپس به ارزیابی و تحلیل آمار بدست آمده از جمعیت نمونه از نرم افزارهای Spss , Excel پرداخته شد. و در انتها بر اساس نمونه گیری سهمیه ای و تصادفی ساده و با استفاده از تکنیک آماری بین عوامل موثر بر مشارکت های اجتماعی از طریق تقویت نقش مشارکت مردمی، مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه پژوهش نشان می دهد برای افزایش ارتقاء کیفیت زندگی با رویکرد اقتصادی افزایش مشارکت های شهروندان یک گام ضروری و اجتناب پذیر می باشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، پایداری اقتصادی، مدل کوکران، محلات اسلامشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608315>

